

foreslaaede Linie som [af de to andre, Linien over Møen og den østligere Linie, og endelig] af Muligheden af at tilvejebringe en Forbindelse ved en Tunnel. Som Forslaget nu foreligger for det høje Ting, er det altsaa ikke et Forslag om Anlæg af en Jernbanebro mellem Masnedø og Falster, men Forslag om Undersøgelser i Anledning af Anlæg af en fast Jernbaneforbindelse mellem Masnedø og Falster. Efter hvad der er oplyst for mig, kunne disse Undersøgelser foretages for et Beløb af indtil 100,000 Kr., og det er da Meningen, hvis det høje Ting maatte billige Forslaget, at lade dem omfatte alle de Projekter, der ere fremme, saa at Rigsdagen, naar den paa ny skal tage Stilling til Sagen, vil have langt bedre Betingelser for at afgøre ikke blot Sagen i sin Almindelighed, men navnlig, hvilket af Projekterne der, naar samtlige Forhold tages i Betragtning, er at foretrække. — Under samtlige disse Hensyn anbefaler jeg det høje Ting at vedtage Forslaget, som det nu foreligger vedtaget af Folketinget, da det sikkert er meget ønskeligt at faa foretaget Undersøgelserne, saa at der bliver et nyt Grundlag for en endelig Afgørelse saavel af Spørgsmaalet om selve Tilvejebringelsen af en fast Jernbaneforbindelse som af Spørgsmaalet om, hvor Broen skal ligge, eller om man maaske skulde foretrække en Tunnel. Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie, idet jeg haaber, at det til Trods for den korte Tid, der er tilbage, maa lykkes at faa Forslaget igennem, for at vi kunne tage fat paa den Undersøgelse, der helst skulde tilendebringes i Sommerens Løb, saa at der paa Grundlag af den kunde tilvejebringes de fornødne Projekter. Rigsdagen kan da tage Stilling dertil, saa at der efter Vedtagelsen af en Lov kan foretages en Udbydelse af Arbejdet, uden at det sinkes ved nye Undersøgelser.

Bramsen: Det drejer sig om en Bevilling paa 100,000 Kr. til Undersøgelser angaaende Valget af Broens Linie, hvis det skal være en Bro, dernæst af den Maade, hvorpaa man bedst kunde afhjælpe de paastaaede Ulemper for Skibsfarten, og endelig af Muligheden af at foretrække en Forbindelse mellem de to Øer ved en Tunnel, idet der da for disse Penge skulde tilvejebringes detaillerede Planer, som kunde foreligge for Rigsdagen, naar vi komme sammen til Oktober. Efter de Udtalelser, den højtærede Minister i Dag er fremkommen med om Folketingets For-

slag — det er jo et Forslag, som er fremgaaet af det om det store Lovforslag nedsatte Udvalg — og i Erkendelse af, at det jo er en Sag, som den højtærede Minister saa at sige har arvet og følt sig forpligtet til at bringe frem i Henhold til sin Forgængers her i Tinget givne Løfte om, at den Sag skulde blive fremmet saa hurtigt som muligt, er der al Grund til at anbefale det foreliggende Forslag til hurtig Vedtagelse og altsaa vente med at tage endelig Bestemmelse, til vi se, hvad der kommer frem af Forslag og Planer, og den højtærede Minister, om jeg maa bruge det Udtryk, har været i Stand til at tage endelig Bestemmelse om, hvilket Forslag han vil fremsætte.

Madsen-Mygdal: Som det høje Ting maaske vil erindre fra tidligere Forhandlinger, er jeg ikke nogen særlig Ven af en fast Jernbaneforbindelse mellem Masnedø og Falster. Det har jeg tidligere haft Lejlighed til at udtale mig om. Jeg tror, at der er andre Opgaver, der kunde være større Trang til at tage fat paa. Den Sag laa heller ikke alvorligt for i den Jernbanekommission, der for faa Aar siden havde til Opgave at beskæftige sig med de Anlæg, der kunde være Tale om i de nærmeste 10 Aar. Den laa heller ikke særligt for i Fjor under Forhandlingen om de Jernbaneanlæg osv., der kunde ligge for i en længere Periode, 10—14—15 Aar. Ganske vist blev der talt om den, men der har ikke været særlige Forhandlinger om den. Man mente i Jernbanekommissionen, at naar man vedtog en Jernbane fra Vigerslev til Køge, maatte den Forbindelse med Udlandet kunne hjælpe sig i de 10 Aar. Jeg tror dernæst, at det ikke har stort paa sig med Konkurrencen med Trelleborg—Sassnitz-Linien. Jeg tror ikke, at den nogen Sinde vil kunne hævde sin Stilling overfor den danske Linie. Vi vide ogsaa, at mange Svenskere ere kede af den og foretrække vor Linie, som jo har meget kortere Dampfærgeforbindelse.

Men jeg skal ikke komme videre ind paa selve Hovedsagen eller paa, hvilke andre Foranstaltninger der efter min Mening kunde have Fortrinsret fremfor denne Sag. En Bevilling til Undersøgelse af forskellige Forhold vedrørende denne Linie kan jeg ikke have noget imod. Jeg vil antage, at der kan være forskellige Meninger om selve Hovedsagens Gennemførelse i dette høje Ting, ogsaa indenfor den Gruppe, paa hvis Vegne jeg taler —